

Befolknings Side allerede er bragt meget store Offre for at tilveiebringe Kirker, efter som den iforveien har været nødt til at opføre to og nu har tilveiebragt et meget betydeligt Beløb til en tredje. Det forekommer mig ogsaa, at dette blev erkjendt af det ærede Medlem. Derimod syntes det mig, at de Grunde, han væsentlig anførte imod at give dette Tilskud, vare noget eiendommelige; thi fordi Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, som han anførte — hvilket jeg forøvrigt ikke kjender Noget til — skulde have bemægtiget sig et Par Stykker Kirkejord, derfor at ville lade Beboerne af Østerbro undgælde, forekommer mig at være „at rette Smed for Bager“, at lade sin Uvillie falde paa de Urette, og det forekommer mig derfor, at det ærede Medlem isølge sin Stilling til denne Sag maatte have været beredvillig til ogsaa at gaa med til dette Forslag. — Det, hvorfor jeg forøvrigt har tilladt mig at udbede mig Ord, angaar de Forhold, der berøres af Vædringsforlaget under Nr. 75. Dog skal jeg i Forbigaaende først tillade mig et Par Bemærkninger angaaende Underænderingsforlaget under Nr. 4, som gaar ud paa at nedfætte et af den høitærede Indemrigsminister stillet Forslag om en Bevilling af 5,400 Kr. dels til Opførelse af nye Dæmninger og dels til Udbedring af allerede bestaaende paa forskjellige Steder i Thisted Amt, hvoraf de 1,400 Kr. betegner det Tilskud, der af det hele Beløb er forlangt til Dæmninger paa Thyborøn. I blandt de øvrige Arbejder er ogsaa Dæmningerne ved Agger, med Hensyn til hvilke jeg har megen Tvivl om, hvorvidt det ikke vil være rigtigt ogsaa i alle Tilfælde at bevilge Beløbet dertil; men jeg maa erkjende, at Dæmningerne paa Thyborøn ere mest paatrængende nødvendige, og at det især gjælder om at træffe saadanne Foranstaltninger, at den lille Koloni, der for Tiden bor der, kan vedblive at bo der, idet det er et meget ubst. Sted, hvor det vilde være høist beklageligt, om der ikke var Beboere, som i Strandingsstilfælde kunde komme de Stibrudne til Hjælp. Grunden, hvorfor jeg har nøiedes med at slutte mig til Underænderingsforlaget, er dels den, at Forlaget er fremkommet saa sent, at der ikke var synderlig Bevillie hos Udoalget til at gaa ind derpaa, og dels den, at jeg anser det for bedre dog at faae det, der under alle Omstændigheder maa erkjendes for det mest Nødvendige, i Saab om, at, hvis det skulde vise sig, at Foranstaltningerne ved Agger ikke kunne undværes, og at denne Vinters Storme maasse i en saadan Grad ville have raseret dem, at det vilde være uforsvarligt at lade dem staa en Vinter over til, man da ikke vil være uvillig til ved Tillægsbevilling at give det dertil nødvendige Beløb. — Jeg skal derefter gaa tilbage til det, hvorfor jeg egentlig har udbedt mig Tilladelse til at yttre mig. Det angaar de Rystfækkingsforanstaltninger, der tænkes udførte i det næste Finantsaar, og som be-

røres af Vædringsforlaget under Nr. 75, der gaar ud paa en Nedfættelse af 5,000 Kr. paa det til Bygningen af 6 Høfder forlangte Beløb af 300,000 Kr. Saa vidt jeg har forstaaet dette Forslag, der er stillet af det ærede Flertal, er Begrundelsen deraf nærmest den, dels at man vil tilkjendebegive, at man har sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, og dels ogsaa, at der ved disse Foretagender maa anvendes den størst mulige Økonomi. I den Henseende er jeg fuldstændig enig med det ærede Flertal, ligesom det ogsaa er min Forvisning, at Kommissionen, der har gjort Indstillingen om denne Bevilling, er af samme Mening og har sin Opmærksomhed stærkt henvendt paa, at disse Foranstaltninger udføres saa billigt som muligt, vel at mærke naar ikke deres Soliditet kommer til at lide derved og Hensigten med dem forfeiles. Men under den Forudsætning, at disse Høfder bygges til den nu engang antagne Længde af 300 Fod, er det høist tvivlsomt, om der vil kunne spares noget i det her forlangte Beløb; men hvis det imidlertid viser sig, at ikke den fulde Længde opnaas paa Grund af de hyppige Forandringer, som Kysten der og navnlig Forstranden undergaar, vil ikke alene de 5,000 Kr. kunne bespares men ogsaa betydeligt Mere. Det viste sig nemlig ved Bygningen af de 3 Høfder, der ere byggede i indveerende Aar, at da man i Sommeren 1875 bestemte sig til, hvor de skulde bygges og først i Foraaret 1876 paabegyndte Bygningen, var der, hvor den sydligste af disse skulde bygges, bortsaaret 40 Fod af Forstranden, saa at denne Høfde blev betydelig kortere end oprindelig paatænkt, og lignende Forhold er denne Kyst underkastet helt igjennem, saa at man i den Henseende ikke kan afsjøre noget Bestemt, førend man kommer til det Tidspunkt, da Høfderne skulle bygges. Forøvrigt glædede det mig, at den ærede Ordfører nu har overvundet sine tidligere Indvendinger og Betænkkeligheder med Hensyn til de heromhandlede Foranstaltninger og nu synes at være enig i, at man bør gaa til disse ved at tilraade Bevillingen til dem. Denne Sag forelaa jo egentlig paa en Maade ved Finantslovens 2den Behandling, men paa Grund af nogle manglende Oplysninger, som søgtes indhentede, og som først ere komne tilstede nu, blev den dengang skudt ud. Da imidlertid den ærede Ordfører igaar udtalte, at naar man nu anbefalede Sagen, var den egnet til en videregaaende Drøftelse, saa haaber jeg, at deri vil findes en Undskyldning for, at jeg i dette Dieblif tillader mig noget nærmere at komme ind paa en Belysning af disse Forhold. Jeg skal da først tillade mig at henvise til en Beretning, der er aftrykt i Finantsudvalgets Betænkning over Finantsloven ved 2den Behandling, og som er afgiven af den ved Bygningen af disse Høfder antagne Ingenieur. Den findes trykt P. 131--134. Jeg tør maasse med den høitærede For-

mands Tilladelse oplæse et Par Linier af Slutning-